

ת"פ (ירושלים) 35244-03-22 - מדינת ישראל נ' מוסטפא חרבאוי ע"י

ת"פ (ירושלים) 35244-03-22 - מדינת ישראל נ' מוסטפא חרבאוי ע"י שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 35244-03-22

מדינת ישראל

נגד

מוסטפא חרבאוי ע"י

ב"כ עו"ד חנין רחמן

בית משפט השלום בירושלים

[18.07.2024]

כבוד השופט ביאלין אלעזר

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע 20 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986.
2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי הנאשם עבד כעובד ניקיון בבית חולים כפר שאול בירושלים, שם עבדה גם טטיאנה סטביסקי (להלן: "המתלוננת") כאחות. הנאשם השיג את פרטי כרטיסי האשראי (להלן: "כרטיס מסוג ויזה זהב" ו"כרטיס מסוג power card") של המתלוננת באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה וביצע עסקאות פרטיות שונות דרך האינטרנט, ללא הסכמתה, בשווי כולל של ₪ 9,809.3779, כפי שיפורט להלן:
 - א. בכרטיס אשראי מסוג power card ביצע הנאשם עסקה אחת בחודש אוגוסט 2021 בסכום של 18 דולר וכן שתי עסקאות בחודש נובמבר 2021 בשווי כולל של 92.06 דולר.
 - ב. בכרטיס אשראי מסוג ויזה זהב ביצע הנאשם שתי עסקאות, במועדים שונים, בחודש אוגוסט 2021 בסכום כולל של 344.39 דולר. בנוסף, ביצע הנאשם בחודש ספטמבר 2021, במועדים שונים, חמש עסקאות בסכום כולל של 144.9 דולר וכן 2,527 ₪. כמו כן, ביצע הנאשם בחודש אוקטובר 2021, במועדים שונים, עשר עסקאות בסכום כולל של 252.73 דולר וכן 4,420.28 ₪. עוד ביצע הנאשם, בחודש נובמבר 2021, עסקה אחת בסכום של 51.79 דולר.

3. בדיון מיום 18.12.2023, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם יודה וירשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כמו כן, הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן, בין היתר, את אפשרות ביטול הרשעתו בדיון. עוד הוסכם בין הצדדים על הטלת רכיב פיצוי למתלוננת שינוע בין 5,000 ₪ לבין 6,000 ₪.
4. יוער, כי במועד הדיון, הצהירה המאשימה שתעתור לחודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. עוד הוצהר כי ההגנה תטען באופן חופשי, לרבות סיום ההליך באי הרשעה. תסקיר שירות המבחן
5. מהתסקיר שהוגש ביום 26.5.2024, עולה כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לילדה בת שנה וחצי. כיום, אינו עובד מזה כשבעה חודשים ומתקיים מקצבת אבטלה. כהרגלו, שירות המבחן סקר בהרחבה את קורות חייו של הנאשם והמסגרת המשפחתית בה גדל. בהקשר זה, יצוין כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית.
6. שירות המבחן ציין בתסקירו כי תחילה התקשה הנאשם לקחת אחריות על ביצוע העבירות ואף הכחיש חלק מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום. עם זאת, ולאחר שהובהר לנאשם כי יש חשיבות בשיתוף פעולה וכי נדרש ממנו לגלות כנות, שינה הנאשם עמדתו. בתסקיר צוין כי בהמשך, הודה הנאשם כי עמדתו הראשונית נבעה מהחשש מההליך הפלילי ותוצאותיו וכן מתוך תחושת בושה ואשמה שמלווה אותו עד היום. בהמשך, הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות המתוארות והסביר כי אלה בוצעו בתקופה בה חווה מצוקה כלכלית מורכבת, סמוך למועד נישואיו. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי על רקע לחצים כלכליים ורגשיים אלו, ובשל רצונו למצוא פתרון מהיר למצוקותיו וליצור תדמית חזקה בעיני אשתו לעתיד, התפתה לבצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם סיפר כי תכנן להתוודות בפני המתלוננת ולהחזיר לה את כספה. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי בשיחה עמם, הנאשם הביע צער על אופן התנהלותו וכן שיתף על תחושות הבושה והאשמה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה מודעות ראשונית להתנהלותו ההישרדותית.
7. בתסקיר זה, עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון והסיכוי הטמונים אצל הנאשם. מבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך וקווי אישיות ילדותיים ולא בשלים, אשר באים לידי ביטוי בפן החברתי והזוגי, כאשר ייתכן כי אלו אף מקשים על השתלבותו בתעסוקה כיום. שירות המבחן התרשם כי לאורך חייו התמודד הנאשם עם חסך כלכלי וקשיים רגשיים שונים. ביחס לביצוע העבירות, שירות המבחן התרשם כי ברקע להתנהלותו עומדים קשיים רגשיים ניכרים כאשר במצבי דחק, עשוי לפעול בדפוס פעולה אימפולסיבי המתקשה לבחון את השלכות מעשיו, על רקע החשש מפגיעה בתדמיתו ומחוויה של דחייה.

אשר לגורמי סיכוי, ציין שירות המבחן כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעל מערכות תמיכה ומערכת משפחתית נורמטיבית ויציבה, אשר מגלה יכולות לתפקוד תקין בדרך כלל. שירות המבחן העריך כי העבירות בוצעו על רקע מחסור בכלים להתנהלות בזמני דחק ולא מתוך דפוסים עברייניים מושרשים. כמו כן, צוין כי ניכר שההליך הפלילי המתנהל נגדו, מהווה גורם מציב גבול ומרתיע עבורו. שירות המבחן ציין כי בשיחה עמו, ביטא הנאשם רצון לתפקוד תקין והימנעות מביצוע עבירות בעתיד וכן גילה נכונות להשתתף בהליך קבוצתי טיפולי אשר ייסע לו בהעמקת המודעות והתבוננות העצמית בנושא זה.

8. בתסקיר צוין שהנאשם הופנה להליך טיפולי המיועד לעברייני מרמה, אולם בשל רשימת המתנה ארוכה, טרם נקבע מועד שילובו בקבוצה.

9. בתסקירו התייחס שירות המבחן לשאלת ביטול ההרשעה בדין והמליץ על ביטול ההרשעה וזאת על מנת לאפשר לנאשם לחזור למקום עבודתו בכפר שאול, העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה עם החוק, ולנוכח התרשמותו כי הנאשם הורתע מההליך הפלילי.

10. נוכח כל המפורט לעיל, שירות המבחן המליץ על צו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית. בנוסף, שירות המבחן המליץ על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, לצד התחייבות כספית להימנע מעבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה הגיש סיכומיו לפרשת העונש בכתב. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו לעונש על עובדות כתב האישום, הפגיעה בערכים המוגנים בעקבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם והנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירות, ובכלל זה, העובדה שהנאשם ניצל את מקום עבודתו ואת ההיכרות בינו לבין המתלוננת.

12. ב"כ המאשימה טען שאין כל הצדקה לבטל את ההרשעה בדין. נטען, כי הנאשם לא עמד בנטל הבאת הראיות ובמבחנים שנקבעו בפסיקה בדבר הוכחת נזק קונקרטי.

13. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. ב"כ המאשימה עתר למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהשית עליו חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, בדמות מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי למתלוננת בסכום של 6,000 ₪ וצו מבחן למשך 18 חודשים. ב"כ המאשימה תמך טיעונו במדיניות הענישה הנוהגת והפנה לספיקה הבאה: עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 48029-06-12 דהן נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 12105-01-13 מסיקה נ' מדינת ישראל; ת"פ (כ"ס) 20098-05-12 מדינת ישראל נ' ציאני; ת"פ (שלום -י-ם) 16152-11-12 מדינת ישראל נ' דולב; ת"פ (שלום-ראשל"צ) 43991-08-11 מדינת ישראל נ' זעפרני; ת"פ (שלום -נת') 32880-11-11 מדינת ישראל נ' מסיקה; ת"פ (שלום ראשל"צ) 9783-04-12 מדינת ישראל נ' מישין; ת"פ (שלום רח') 21478-12-11 מדינת ישראל נ' בובליל.

14. ב"כ הנאשם עמדה בטיעוניה על נסיבותיו האישיות של הנאשם. בהקשר זה, נטען כי הנאשם נשוי, אב לילדה קטנה והמפרנס היחיד של משפחתו. עוד נטען, כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן וממצאיו.

15. לטעמה, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי וקנס ועד למאסר קצר בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם תמכה טיעוניה במדיניות הענישה הנוהגת והפנתה לפסיקה הבאה: ת"פ (ת"א) 25901-03-20 מדינת ישראל נ' עזרא רג'ואן; ת"פ (י-ם) 15619-07-19 מדינת ישראל נ' אהרון עמר; ת"פ (ק"ג) 50124-08-21 מדינת ישראל נ' יסמין נחשונב.

16. אשר לביטול הרשעת הנאשם בדין, טענה ב"כ הנאשם כי מקרה זה נופל בגדר החריגים המאפשרים הימנעות מהרשעה בדין. ב"כ הנאשם טענה כי הרשעתו בדין תפגע בעתידו של הנאשם ובפרנסתו ותשפיע על יכולתו להשתלב בקהילה. ב"כ הנאשם טענה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין סיום ההליך באי הרשעה ולהטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור.
דין והכרעה:

הפגיעה בערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה וקביעת מתחם העונש
17. הנאשם הורשע בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב (ריבוי עבירות). כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

18. במקרה זה, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם הגנה על קניינו ורכושו של אדם, לצד קיום חיי מסחר תקינים.

19. לא אחת עמדה הפסיקה על חומרתה של עבירות הונאה בכרטיס חיוב. ראו בעפ"ג 16560-09-19 אבישי כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22/01/20) שם נקבע כך:

"כרטיסי האשראי הם אמצעי התשלום הנפוץ ביותר, באמצעותם מתבצעים רוב העסקאות. עשיית שימוש בהם למעשי מרמה, פוגעת בכלי תשלום מרכזי, מערערת את אמון המשתמשים בכרטיסי האשראי, גורמת נזקים לחברות האשראי, לסוחרים, לאנשים שפרטיהם הוכנסו לכרטיסים המזויפים (גם אם בסופו של דבר הם יכולים לקבל פיצוי מחברת האשראי) ולציבור בכללו, ויש להתייחס אליה בחומרה רבה"

20. בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

- הנאשם ביצע כ-20 עבירות. אומנם, כל אחת מהעבירות היא עבירה קלה בפני עצמה, בסכומי כסף קטנים (כל עסקה בין עשרות למאות שקלים בודדים), אולם, חומרה יתרה נודעת למעשיו של הנאשם לנוכח החזרתיות והיקף המעשים. מדובר בעבירות שבוצעו, לעיתים מס' פעמים ביום ולעיתים בפרקי זמן קצרים מיום ליום, במשך תקופה של חמישה חודשים.

- הדעת נותנת כי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו לאחר מחשבה ותכנון מוקדם וזאת הן לנוכח העובדה שהמעשים בוצעו לאחר השגת פרטי כרטיסי האשראי של המתלוננת והן לנוכח עסקאות חוזרות ונשנות שביצע הנאשם שאינן מותרות ספק באשר לתכנון ומחשבה עובר לביצוע העבירות. אין מדובר בסוגי עבירות המבוצעות ברגע של חולשה או מתוך כעס רגעי. מדובר בעסקאות אינטרנט שבוצעו פעם אחר פעם לאחר שהנאשם נכנס לאתרים ולאפליקציות שונות.

- הנאשם ביצע את העבירות לבדו ומכאן שהוא נושא באחריות לבדו.

- מעשיו של הנאשם לוו בפגם מוסרי וערכי מכוער שכן הנאשם השיג את פרטי כרטיסי האשראי של עובדת אחרת במקום עבודתו. כתב האישום אומנם אינו מגלה את האופן בו השיג הנאשם את פרטי כרטיסי האשראי של המתלוננת אך הדעת נותנת שפרטי כרטיסי האשראי הושגו באמצעים פסולים ובדרך מתוחכמת.

21. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף נמוך-בינוני. רף נמוך- נוכח העובדה שמדובר בסכומים שאינם גבוהים במיוחד. רף בינוני- בשים לב לכך שהמעשים בוצעו כלפי עובדת אחרת במקום העבודה בו עבד גם הנאשם וכן כמות העסקאות שביצע הנאשם תוך שימוש בפרטי שני כרטיסי אשראי שונים של המתלוננת.

22. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ראשית, מצאתי להעיר כי איני סבור שהפסיקה אליה הפנתה המאשימה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת. הפסיקה אליה הפנתה התביעה אינה דומה לראיה, הן מבחינת המעשה והן מבחינת העושה. יוער, כי עתירתה של התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בן חודשיים ימים לא מתיישבת עם עונשי המאסר שהוטלו במסגרת גזרי הדין אליהם הפנתה.

23. שנית, עיון בפסיקה דומה מלמד כי קיימת מדיניות ענישה רחבה. לעיתים, מתחם העונש ההולם מתחיל מעונש מאסר מותנה לצד צו של"צ ובמקרים חמורים יותר, בהם ההונאה בוצעה באופן שיטתי ומתוחכם ובהיקף נרחב, מתחם העונש יתחיל בעונש מאסר קצר. מצאתי להפנות לפסיקה הבאה הרלבנטית לעניינו: עפ"ג 18518-07-15 (מרכז) לילי גולן נ' מדינת ישראל שם הורשעה הנאשמת ב-43 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, בסכום כולל של 13,631 ₪. שם נקבע מתחם ענישה הנע בין צו של"צ לבין 15 חודשי מאסר בפועל ונגזר על הנאשמת 6 חודשי מאסר שיבוצעו בדרך של עבודות שירות. לנאשמת שם עבר פלילי רלבנטי; ת"פ 27284-10-18 מדינת ישראל נ' מרום [פורסם בנבו] (22/06/21) שם הורשעה הנאשמת בביצוע 6 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לאחר שביצעה עסקאות בסכום כולל של 13,145 ₪. שם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת נגזרו 3.5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בין היתר, לנוכח עברה הפלילי. ת"פ (י-ם) 15619-07-19 מדינת ישראל נ' אהרון עמר שם בוצעו 35 עסקאות בסכום כולל של 3,686.6 ₪. שם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה או של"צ לבין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

24. מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ביחד עם צו שירות לתועלת הציבור לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

25. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הרי שאלו נוטות ברובן לעברו של הנאשם. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. כפועל יוצא, הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי. התסקיר מצביע על כך שהנאשם אכן לוקח אחריות על ביצוע העבירות ומביע עליהן חרטה. מהתסקיר עולה כי הנאשם הבין באופן כן ואמיתי את חומרת מעשיו והתנהגותו. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם מביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי. אציין עוד, כי מדובר בנאשם צעיר, נשוי ואב לקטינה שעונש מאסר ולו בעבודות שירות יכול לפגוע בו ובפרנסת המשפחה.

המיקום במתחם או חריגה ממנו

26. לנוכח היקף העבירות, ייתכן שהיה מקום להשית על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות. עם זאת, ולאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כפי שפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה שניתן למקם את הנאשם בתחתית המתחם, לצד רכיבי ענישה נוספים. זאת, בין היתר, על מנת לעודד את הנאשם להשתלב בהליך הטיפולי. מכל מקום, איני סבור שקיימות נסיבות המצדיקות לסטות לקולא ממתחם העונש שנקבע מטעמי סיכוי לשיקום עתידיים.

27. כעת אפנה לעתירת הנאשם לביטול הרשעתו בדין והאפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע. שאלת ביטול ההרשעה בדין:

28. כפי שצוין בפסיקה ענפה של ביהמ"ש העליון, שאלת ביטול הרשעתו של נאשם תוכרע תוך עריכת איזון בין האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי לאכיפה מלאה של הדין. ההלכה היא, כי הימנעות מהרשעה הינה בגדר החריג שבחריגים, וכי מי שביצע עבירה יש להרשיעו בדין. נקבע בעניין ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון [פורסם בנבו] (מיום 23/07/09), כי "הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע ביהמ"ש, כי הפגיעה הקשה שתגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב" (פסקה 7 בפסק הדין). הרשעתו של מי שביצע עבירה, הינו חלק מאכיפת חוק שוויונית ומאינטרס ההרתעה הציבורית. ביהמ"ש אמנם מוסמך להטיל על נאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור תוך הימנעות מהרשעה, אך ההימנעות מהרשעה של נאשם בגיר שביצע עבירה, מהווה חריג, שיופעל רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן (ר', למשל, ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל, חוות דעתו של כב' השופט שוהם מיום 03/03/13 [פורסם בנבו] ולפסקי הדין המובאים שם). המבחנים שנקבעו בדין הינם מצטברים: ראשית, יש לבחון אם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. שנית, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם", שאינה שקולה לאינטרס הציבורי שבהרשעה. עוד נקבע, כי בבוא בית משפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י [פורסם בנבו] מיום 21.08.97; רע"פ 1746/18 אלחנן יהודה פליימר נ' מ"י [פורסם בנבו] מיום 26.04.18 והאזכורים המובאים שם).

29. יאמר כי סוג העבירה הוא אכן משקל דומיננטי בעת ששוקלים את שאלת ביטול ההרשעה. בשורה של החלטות ופסקי דין נקבע כי גם כאשר מדובר בעבירות חמורות, אין להימנע באופן גורף מביטול הרשעה בדין. במקרה דנן, וכפי שתואר לעיל, אין מדובר במעידה חד פעמית של ביצוע עסקה אחת אלא בביצוע עסקאות הונאה באופן חוזר ונשנה ועל פני תקופה ממושכת. יצוין, כי הנאשם הורשע ב-20 פרטי עבירות שבוצעו כאמור במועדים שונים. עוד יודגש כי אין מדובר במעשה רגעי אלא במעשים שבוצעו לאחר מחשבה ותכנון. לפיכך, אני סבור כי במקרה זה אין מדובר בעבירה קלה שנסיונות ביצועה מאפשרות לוותר על ההרשעה.

30. באשר לנזק הקונקרטי, נקבע כי יש לבחון אותו בהתאם ל"מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" לפגיעה בלתי מידתית בעתידו ובסיכויי שיקומו של הנאשם [רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.6.2014); רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.4.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013)]. הנאשם לא הציג כל ראיה שיש בה כדי לתמוך בטענתו לנזק קונקרטי. הנאשם כיום איננו עובד. אומנם שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעה בדין אך גם שירות המבחן היה ער לכך שלא הוצגה כל ראיה המוכיחה נזק קונקרטי. לפיכך, בנסיבות מקרה זה, הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי. גזירת הדין

31. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירות שיש בהן יסוד של מרמה או עבירות רכוש וזאת בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. 180 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירצה בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן תוך 45 ימים מהיום. הנאשם הזהיר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ד. פיצוי למתלוננת בסך 6,000 ₪ (ע"ת 1 בכתב האישום). הפיצוי ישולם ב-12 תשלומים, כל תשלום בסך 500 ₪, החל מיום 18.8.24, ובכל 18- חודש באופן רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע במשך שנה מהיום או ימי 5 מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

תשומת לב הנאשם:

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה.

ניתן יהיה לשלם את הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, במעמד הצדדים.